

GÉCZI JÁNOS

C t érre én...

KISVERSEK, KÉPVERSEK

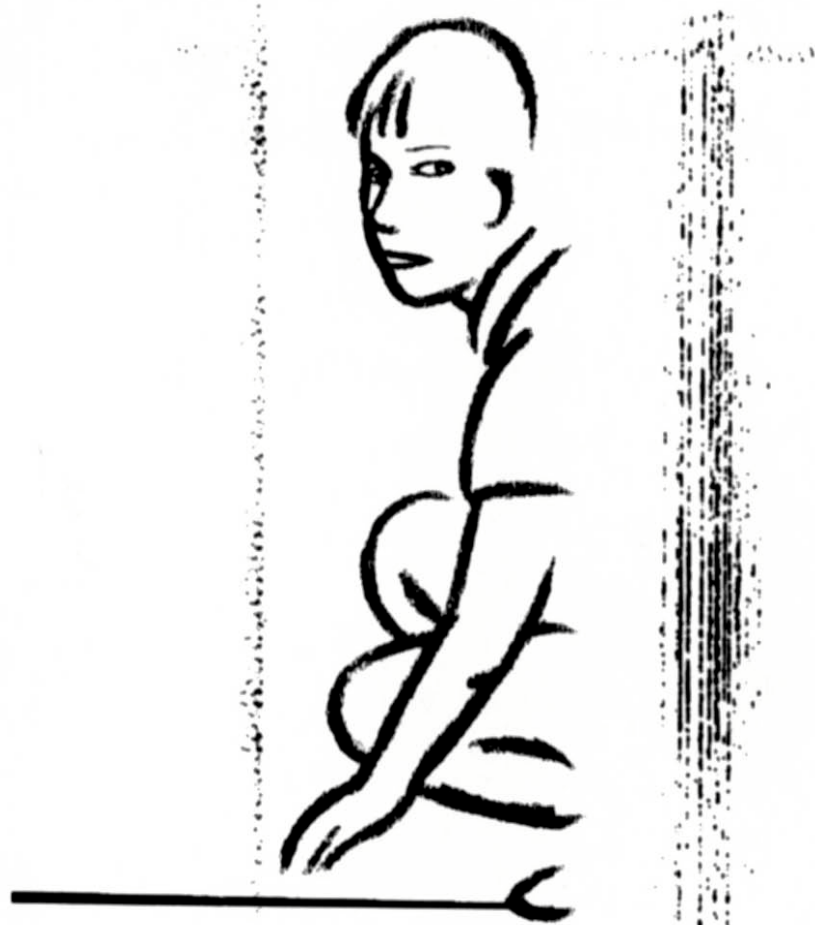
GYERMEKEKNEK, KISKAMASZOKNAK

ister

A térre én raktam két padot
s én bontom a cseresznyeágot
kikevertem a színt is
a háttérbe húzódott háznak
s én játszom a kövön
mint a fény én csúszkállok
én szereltem össze
ez áprilisi nappalt
melynek közepében állok

GÉCZI JÁNOS

A terre én...

GÉCZI JÁNOS

A t érre én...

**KISVERSEK, KÉPVERSEK
GYERMEKEKNEK, KISKAMASZOKNAK**

ister

B U D A P E S T 2 0 0 0

© Géczy János, 2000
© ISTER Szolgáltató, Kereskedelmi és Kiadó Kft., 2000

GÉCZI JÁNOS

***a* térre én...**

**KISVERSEK, KÉPVERSEK
GYERMEKEKNEK, KISKAMASZOKNAK**

ISTER Szolgáltató, Kereskedelmi és Kiadó Kft.

**1096 Budapest, Haller u. 70. III. 13. T./Fax: 216-0241
Terjesztés: 1094 Budapest, Tompa u. 22. (utcáról nyíló).
T./Fax: 215-2249**

E-mail: ister_toth@interwarc.hu

Kiadványszám: 44

**Felelős kiadó és szerkesztő: Tóth László
A borítót és a tipográfiát tervezte,
valamint nyomdai előkészítés:
Molnár Ferenc**

Nyomta: Aduprint Nyomda, Budapest

Felelős vezető: Tóth Béláné

ISBN 963 9243 30 2

TARTALOM

- a* térre én ...
Szeretem hallgatni ...
*ű*lök a nádszéken ...
*mi*ért van ...
*m*a a versfán csapkodok ...
*a*mióta verseket írok ...
*e*z egy vers ...
*h*a már van annyiféle ...
*í*tt az asztal ...
a füredi hattyúk nyaka ...
*a*z encián ...
*a*mi fölébresztett ...
Virág-vers 1. (Szabó Lőrinc)
Virág-vers 2. (Radnóti Miklós)
Virág-vers 3. (Szergej Jeszenyin)
*vil*logó tűvel járkál ...
*m*orzézik az eső ...
*ű*tszélre áll a jegenye ...
*ű*res a kert ...
*c*Serepembe jégvirágot ...
*n*agy köröket siklottam ...
a kaleidoszkópban ...
*h*a nem ég a mécses ...
*e*nnek a háznak ...
*m*ikor a hétfő ...
*h*a cserépbe ültetem ...
*m*iután a füvek ...
a levendulaillat kicsi szárnyain ...
*h*a az erdő ...
a gesztenyefának ...
*r*igó-vers ...
*g*ólya-vers ...
*h*aikuk(k!) ...
*a*z elgurult ...
a fagylaltba belenyomtak ...
*h*angya-vers ...
a füge a legszebb ...
a cigánymeggyhez senki ...
*a*z üregbe beköltözött ...
*m*ondja a telefonban ...
*h*a azt mondod ...
*f*ehér lászló mint ...
*e*z a domb ...

A térre én raktam két padot

s én bontom a cseresznyeágot
kikevertem a színt is
a háttérbe húzódtok háznak
s én játszom a kövön
mint a fény én csúszkállok
én szereltem össze
ez áprilisi nappalt
melynek közepében állok

Szeretem hallgatni

ha serceg a rádió
mint a só a tüzes platnin
mondom
vagy a fenyőforgácsok
a műhely gyalumelegében
pedig tudom
a rádió éjfél után
már minden ébernek serceg
de az a kőso
és a szagos faforgács
sok éve
csak nekem
csak nekem

Ülök a nádszéken

modellülök a gyorsrajzolóknak
de tudom
nem fog tetszeni a képe
mert lefelejté mögülem
a szomorú eperfát
s azt a nénét
aki kuporog a nyikorgó szekéren
és engem bámul

Miért van

hogya a kissekéek
mindenhol egyformák
miért van
kérdesz vissza nagymama
hogya minden kérdés háta mögött
én állok
szerintem a kérdéseknak

nincs se hátuk se hasuk
csak hosszú puha mancsuk
mancsaikon éles körmök
mint a kölyökkutyának
és ha belegondolok
a kérdések
olyanok akár az árnyékok
nincs olyan dolog
melynek lábánál ne kuporognának
a kisszék-alakú árny
ha jól értem nagymamát
csak a kisszék előtt ülhet

***M*a a versfán csapkodok**
holnap leszek az eposz gombja
s hogy mi holnap múltán
még van időm kitalálni
de kettőspont semmiképp
gyűlölök szavak között állni
mert az ígék
csontos könyökkel tolakodnak
a főnevek meg rendre szalutálnak
a kifestett jelzők háta mögött

***A*mióta verseket írok**
pirosabb valahogy a nap is
mintha a felhők dombjai közt
égő pipacs nőtt volna
amióta verseket írok
bolyhosabb a nyuszifül
a ketrecben
a mezőn
ja és a kiskertben
amióta verseket írok
minden nyúlszemből
látható a pipacs
csak éppen kisebb mint az égen
mert azt minden reggel locsolják

Ez egy vers:

mindenkinek visszabeszél
ki-kiszól a lapról
koncerthez hangol
vagy nedves nyelvét kinyújtva
mézcukrot remél

szeretjük egymást
én őt ő engem
s ha sétálni indulnék
nem enged elmennem
kutyaként nyüszög
s dalra fakad
ha magamnak hegedülök

szóval afféle kelekótya
ahogy ő mondja kefekotty
és néha hosszú mint egy óra
vagy oly másodperc-rövid
hogy ki sem hasal a napra
azaz napozni a papírra

és fecseg valami holdról
mellyel együtt alszik reggelig

máskor rajzol önfeledten
rikoltoz ha kész a rózsa
s piros fülekkel szárítkoz
ha mégis túl mély volt a tócsa
melynek tükrére festette
illatos kárminnal
s abban ha fuldoklik a rózsa

cipőjéből csinál naszádot
melynek a híja éppen a talpa
szipogva gondol tiszta zoknijára
de nincs ideje hogy visszaváltoztassa
mert rám ripakszik
látva másik vershez lenne kedvem
s maszatos kis kezével hadonászva
magyarázza

hogy kérlek ez egy olyan vers amilyen
s nem kell hogy legyen eleje-vége
szabadon ugrál az ember benne
és ráülhet mint háznak a tetejére

vagy bekapcsolja a fúvókákat
sebesen elhúz az úrbe
egyszerre két csillagnak tenni a szépet
magyarázni nekik mi a mecset s a
túrbe

vagy épp úgy tesz mint az írás
(csöpp nevetés és csöpp sírás)
mikor a tükörtől visszalépett:
igazítja haját és verssorát
térdéről fenekéről leporolja
a szavak virágporát

látható: mindenre talál
magyarázatot
s tudja ő a végeredmény
és ő az ok

és nyugtalan ha nem játszom vele
ha nem játszik velem
nyugtalan vagyok
és ha elbújik bennem
virágokat keres a mellényzsebben
mert tudja
neki gombvirágot hozok

ha már van annyiféle
akkor lennie kell bőrbe kötve
a felejtés könyvének
is is – pittyegem
a számítógép kis billentyűin
is is is is is
mígnem sziszegni kezd
a sok s-testű betű

ítt az asztal – tölgyek közül hozták
itt a szék – ázsiai bambusz
itt a ceruza – grafitbelű
sok oldal írás alszik benne

itt a polc – a könyvek belakták
itt a kancsó – a tárnicsoknak
itt a rádió – a hó suhog benne
a nagy hegyek hava éjfél után

itt a cserép – elefántfű lakja
itt a tálka – hol kagylók nézik egymást
itt a pohár – ha beleejtem
nyolcassá görbül a gyűrűm

A füredi hattyúk nyaka
se nem kérdő se nem felkiáltó

fehér
asztalomra hajolva
látom
úszkálnak nagy méltósággal
valamennyi papírlapomon

Az encián
az encián ragozza szavait
így néha tó
néha ég
víz
mértan
néha körömlakk lesz
esténként ismét encián
valahol a hold peremén hullámzott
volt a parkertoll tubusában

szőnyeg lehetett
s negyvenöt szirmú
mint alkonyatkor
a futórózsa
vetésekben
a sarkantyús
mezei szarkaláb
gyertyános-tölgyesben
széles lándzsás télizöld meténg
nyertese a cake-walknak

kékbegy kéksav kékrókabunda
a tudákos nő arzenáljában

ha tehetné
messze vándorolna
a tárninclsládikótól
ahol szeret lenni
a berlini kék

Ami fölébresztett

az a petúnia harsonája

úgy vélem
csak az én fülem
olyan érzékeny
hogy meghalljam

a nagymama nem hallja
a lila petúnia magas céjét
se azt hogy a fehér
hogyan vált oktávot

ne képzelődj – oktat
hiába dúdolom el neki
a petúnia indázó dallamát

Villogó tűvel járkál

belehajol a bodza illatába
a juhar árnyékát foltozza
lassú fűszálakat bogoz egybe
a szeles parton
kenderfonalat fűz a tűbe
hogyan visszatáljon
szürkülettel visszacsévélje magát
házi szirtjéhez
amelyről reggelente nézi
kötésig merülve a bolyhos párába
hány centivel csúszott el éjszaka
jobbra vagy balra a körtefától
a gombolyag-veres nap

***M*orzézik az eső az ablakon**

hosszú hosszú rövid rövid
ágyamban fekve hallgatom
rövid rövid hosszú hosszú
eljött az illő alkalom
hosszú hosszú rövid rövid
s az ablaküvegen
máris a kezem
visszakopogom neki
ami már az enyém
amit nekem adott
hosszú hosszú rövid rövid
rövid rövid hosszú hosszú
a zivatar hangjait

***Ú*tszélre áll a jegenye**

pletykás mindegyik levele
locsog-fecseg
áthajlik a másik jegenyéhez
(pletykás mindegyik levele)
fecseg-locsog

de ha a tócsa tükrébe együtt néznek
kórusban hangzik fel az ének
hogyan ők mennyire serények
hogyan ők mennyire szerények
hogyan ők milyen szépek
a tükörtől se félnek
hét határban híres legények
és csöppet se vének

üres a kert

semmit se látok
hol vagytok ti
nyári virágok

a kopár tér
közepébe állok
virágok hol vagytok
hangosan kiáltok

nincs válasz
nincs hetek óta
szólítom
hol vagy te rózsza

hol vagy te tulipán
kék üstökű zsálya
vajszínű ördög szem
s hol a szagos mályva

köpenyes szél söpör
levelek zörögnek
hol vagytok virágok
játékai nyári ördögöknek

CSerepembe jégvirágot vetek

ha kihajt itt az ősz
ha virágzik itt a tél
ha elhervad itt a tavasz
ablakomba minden ősszel
jégvirágot ültetek

Nagy köröket siklottam a jégen

amikor a madarak sem tudnak
az égen
pedig vonzott a középpont
ahol a befagyott nádszál
kilógott a kék levegőbe
belógott a kék jégbe
ezt nem tudtam eldönteni
csak köröztem a jégen
kört karcoltam körre
vártam hogy mondja meg
valaki
talán az a csöpp lányka
aki szintén a nád
kifeszített vitorláját nézte
hogy honnan hová
hová honnan

a kaleidoszkópban

hó van
(mert ahol tél van
most nem esik a hó)

teríték alá lankás dombot
varázsolok neki két fenyőt
s egy családos nyulat
mert tudom a hó úgy lesz pelyhes
ha van hová ejteni a pelyhet
s éppen arra a dombhátra
két fenyőfára
egy nyúlcsaládra
amiket én csinállok neki

a kaleidoszkópban
máris zuhog a hó
(mert onnan hol tél van
most ide szökött)
és a dombok között
már csilingel szánjával az apó
akiből
(mert tél lett a kaleidoszkópban)
lesz a télapó

ha nem ég a mécses

hol a lángja
ha elhervadt
hol a kert
tulipánja
hol a ceruzából
a sötétben a piros
hol a fenyőfában
a papiros
hol a kékben
a tinta
hol a repülés
ha nem leng a hinta
hol a kenyérben
a búza
s ha meggyújtom
több-e a lánggal a mécses
s mitől lett az ékes
tulipántól a kert beszédes

***E*nnak a háznak**

nincs ablaka
minek lenne
hisz nincs ajtaja
minek lenne
hisz nincs kéménye
minek lenne
hisz nincs teteje
minek lenne
hisz nincs lakója
miért is lenne
így ablaka

***M*ikor a hétfő**

szobámba lépve
kora reggel
meglepett
kezembe adta
a másnapot
a keddemet
a kedd legott
nagy dühödten
szerdává változott
és a szerda
szörcsögött
és illetlen
mód krárogott
így kidobtam
de visszajött
(ahogy vártam)
vasalt ruhában
csütörtökként
reám köszönt
s mire az ebéd
éppen kész lett
egykettőre
lett belőle
mosolygós péntek
az asztalhoz
mint szombat ült
s délutánra
vasárnapra
szelídült

***h*a cserépbe ültetem**
a kakaspalántát
és kiteszem a napra
estelente megöntözöm
hogy a színe el ne hagyja
hány nap kell ahhoz
hogy a kakaspalánta
csőrös bimbót hajtson
és mikor lesz a virága
tűzsárga szélű acélkék
(amilyenek a japán
tojáshéj-csészék)
és mekkorára. nő a kakasbokor
s hogy fújja fel a begyét
mikor hajnalban kukorékol

***M*után a füvek kizöldültek**
felhangzott a pacsirtaének
nem voltak rest
s a kisszékekre
kiültek a réten a százszorszépek
számolgatják kinek több a szirma
kié piros kié fehér vagy rózsza
s tavalyról eleve
kinek maradt több levele
s kinek van több bimbója

***A* levendulaillat kicsi szárnyain**
kőrberepüli a tárgyakat
megül a váza peremén
belelapoz a kétköteteskbe
a tükörbe lógatja a lábát
mielőtt újabb kört siklik
mohó kicsi illat
nem törődik azzal
hogy nincs színe
azokat a levendulakék
sraffokat és pöttyöket
nem ő mázolhatta a vászonra

***h*a az erdő**

magasabb volna
ez a fa lenne
biztos a tornya

én akkor mindig
a tetejébe mászva
féltnőn vigyáznék
a kerek világra

a fa tornyában
én lennék a harang
s minden délben
és minden este
lábam lóbázva
mint a harang nyelve
szertekongatnám
hogy itt a dél
és itt az este

***A* gesztenyefának**

azért szép az álma
mert fölépül benne
minden reggelre
a madaraknak
ezer pagodája

a madaraknak
nincs szükségük
annyi pagodára
mert éppen elég nekik
a gesztenyefa ezer
virágpagodája

Rigó-vers

Rigó

gólya-vers

g

haikuk(k!)

1

mire lehang a
hóra a hű encián
alkoholkék

2

darázs dönög az
üres sörözüvegben
konokul nézem

3

két cirnos fehér
bimbó a citromgallyon
melyik szakad le

Az elgurult

a szekrény alatti csöndbe belenőtt
az elfelejtett citrom
dalol
a penészsárga papagájban

A fagylaltba belenyomtak

egy pisztáciafát
egy kopár hegyet
és a citrom szagát

nyalogatom a tavalyi nyarat
csak hiányzik belőle
az a buzukihang
amire táncoltak a görögök
a hóhatár fölött
a piros sarukban

hangya-vers

A füge a legszebb gyümölcs

ónixtestbe foglalt mézopál magok
mozdulatlan július

(a füge
cukorba dermedt
pocakos buddha)

A cigánymeggyhez senki
nem mászik fel a vároldalra
pedig a kövek közé nőtt fát
minden turistakalauz
minden album
minden útikönyv megnevezi
százezres példányban látható
ahogy szappanhabosan virágozik
érik
aszalódik
vetkezi leveleit
ismeri a tömegek nyelvét
megúsza az összes felfordulást
de ezen a nyáron
már másodszor vérzi be
ökörvérrel telt gyümölcseivel
a sziklafalat

Az üregbe beköltözött
a terecske japán cseresznyefáival
szíromborított autók alszanak
és kiskutyák
milyen jó kényes
ablakszem lenni
amikor síkol rajta
a bakonyi szél

Mondja
a telefonban
az nem lehet fekete
a fekete egyébként sem szín
ahogy a fehér sem
ő kizárólag színekkel dolgozik
a színek apró kalapácsaival
veri darabokra a tárgyakat
és nagyszemű alakjait
hogy mindent beborítsanak
azok az éles peremű szilánkok
befűrődjanak a cellulózba
a fenyőrostos keretbe
ha feketét használna
már nem festene
egész éjszakákat szívlapátolna
a kormos pályaudvarokon
helyette a zöldet és a vöröset
nyomkodja egymás után a szürkére
az éppen olyan
de azért oda áll elé

***h*a azt mondod nekem**

hogy van egy hasonmásom
aki szeret focizni
de sosem horzsolja fel a térdét
mindig megeszi az ebédet
és sétáltatja a kutyát
miközben ismétli a memoritert
mondhatnád azt is
hogy milyen verseket ír
de sosem a naplementéről
az erdőről a havazás házáról
csak hogy milyen verseket
milyen verseket ír

***f*ehér lászló mint**

kisfiú a téren
üldögél az útpadkán
sárga előtte a tér
sárga mögötte a tér
csak az emlékhely oszlopa
és az útpadka olyan
mint a zebrát elejtő jaguár
óriásgobelinen
a zebra szeme

***E*z a domb Ez a nyárfa**

Nap És a búzatábla
Kimondja a kert első szavát
S a lonc ahogy fűzi át
a sövényen hajlékony magát
Ez voltam én Gyökérben laktam
Fű-fa-bogárban Száz alakban
A szívben Boldog
mikor magukra mutattak a dolgok
Fecsegtem patak mód Ennyi
Jó volt pataknak is lenni
S ahogy virítottam minden sorban
Amikor pipacs voltam

Ez a domb Ez a nyárfa
Nap És a búzatábla
Kimondja a kert első szavát
S a lonc ahogy fűzi át
a sövényen hajlékony magát

Ez voltam én Gyökérben laktam
Fű-fa-bogárban Száz alakban
A szívben Boldog
mikor magukra mutattak a dolgok

Fecsegtem patak mód Ennyi
Jó volt pataknak is lenni
S ahogy virítottam minden sorban
Amikor pipacs voltam

GEOSI L'ANOS

...ΠΗ 91191

ISBN 963 9243 30 2

9 789639 243309

ÁRA: 700,- FT (ÁFÁ-VAL)